

Fostret, den samme Pengehjælp, som ydes under den paabudte Arbejdshvile. Vedkommende Kvindes Tilstand skal dokumenteres gennem en af vedkommende Sygekasselæge udfærdiget Attest.

Udvalgets Forslag til Løsning af denne Side af Sagen findes aftrykt under E. A. 4—5 og B.

Udgifterne ved den her foreslaaede Ordning er vanskelig beregnelig, idet der ikke haves nogen nøjagtig Oversigt over, hvor stort et Antal af de fødende Sygekassemedlemmer, der falder ind under Forbudet. Man mener ganske skønsomt at kunne regne med, at Forbudet vil omfatte henimod 25 000 af de fødende Kvinder. Naar disse da i den 3die Uge efter Fødslen skal have en ugentlig Hjælp paa 15—18 Kr., bliver den ugentlige Udgift hertil 375—450 000 Kr. Regner man med, at af disse Kvinder noget over Halvdelen vil være diegivende eller henimod 15 000 Kvinder, og disse i 3 Uger skal have en ugentlig Hjælp paa 15—18 Kr., bliver Udgiften hertil 675—810 000 Kr. Hvor stor Udgiften vil blive for Tiden før Fødslen, er det umuligt at danne sig et Skøn over, men man regner ikke med, at Udgiften vil blive meget væsentlig, idet det skal være Undtagelsen, at en Kvinde skal have Hjælp før Fødslen.

I Overensstemmelse med den gældende Ordning, hvorefter Udgifter til Barselhjælp bæres af Kommunerne, foreslaar man, at ogsaa de heromhandlede Udgifter, der udbetales gennem Sygekasserne, bæres *endeligt af Kommunerne* og fordeles mellem disse i Overensstemmelse med Refusionsordningen i Folkeforsikringsforslaget.

3. Hjælp ad Forsørgelsesvejen.

Forsaavidt Udvalgets ovenstaaende Forslag følges, saaledes at hele Særordningen for Kvinder, der omfattes af den tvungne Barselhvile, knyttes til Sygeforsikringen, medens de Ydelser, der allerede nu ydes af Sygekasserne sættes op, hvorved hele Ordningen kommer til at virke som en Opfordring til Kvinderne til at melde sig ind i Sygeforsikringen, bliver det Omraade, der skal ordnes ad Forsørgelsesvejen, ikke stort.

Udvalget kan i det hele tiltræde det Forslag, der indeholdes i »*Fremtidens Forsørgelsesvæsen II. Del Kap. XII* angaaende den Hjælp i Anledning af Fødsel, der skal ydes af Forsørgelsesvæsenet, og skal kun til de enkelte Paragrafer i dette Kapitel knytte følgende Bemærkninger:

Ad § 247 om Jordemoderhjælp. Som anført ovenfor er Udvalget enig i den Definition, der i § 247 er givet af, hvad der skal forstaaes ved Jordemoderhjælp og har optaget denne i § 19 A. l. i Forslag til Ændring i Folkeforsikringsforslaget. Man har derfor ændret § 247 derhen, at Opholdskommunen om fornødent er forpligtet til i Trangstilfælde at yde Jordemoderhjælp, *med mindre pryldende Kvinde som Medlem af en statsamerkendt Sygekasse er berettiget til Jordemoderhjælp af denne.*

Man har derhos foreslaaet, at Bestemmelsen i Jordemoderlovens § 12 om Fastsettelse af Mindstebetaling til en Jordemoder i de Tilfælde, hvor Betaling skal udredes af Fattigvæsenet, overflyttes til § 247, og at det fastsættes, at Indenrigsministeren skal forhandle med Socialministeren herom.

Man har ikke medtaget Bestemmelsen i § 247, sidste Pkt. om, at kommunal Sygepleje gaar direkte ind under Jordemoderhjælp. Naar man ikke har gjort dette, skyldes det, at man som ovenfor anført ikke har ment, at det bør paalægges Sygekasserne at yde Sygepleje, og man mener da ikke, at en udtrykkelig Ret for de Kvinder, der *ikke* er Sygekassemedlemmer, bør være hjemlet i Forsørgelsesloven. Heri ligger ikke, at Udvalget underkender Betydningen af, at der ydes Hjemmesygepleje, jfr. i saa Henseende